

Gen. prof. JUDr. Jozef Kuril, CSc., päťdesiatpäťročný

Život každého človeka sa začína otvárať ako jedna veľká nepopísaná kniha. Každý sám svojou vôľou, umom a energiou začína písať svoje curriculum vitae. Len na jeho autorovi záleží, čo bude obsahom jednotlivých stránok. Či bohatosť žitia, alebo prázdnota prežívania.

Keď sa 21. júla roku 1955 v rodine Kurilovcov narodil v Topoľčanoch rúči modrooký chlapec, akoby od samého počiatku chcel písať stránky svojho života s ambíciou čo najviac poznávať a poznať, čo najbohatšie ich vyšperkovať a zaplniť plnohodnotným dejom v duchu paroly starých Rimanov per aspera ad astra, čiže cez prekážky ku hviezdám.

Detstvo i roky stredoškolačka prežil v Hradišti pri Partizánskom, kde aj v roku 1973 maturoval na Strednej všeobecnovzdelávacej škole. Svoj ďalší život spojil s povolaním právnika, keď najskôr ukončil s vyznamenaním v roku 1978 štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave a po absolvovaní vojenskej služby zakotvil na dlhé roky na Katedre správneho a pracovného práva Vysokej školy Zboru národnej bezpečnosti, Fakulty vyšetrovania v Bratislave ako vysokoškolský pedagóg. Sám nezabúdala vzdelávať aj seba, v roku 1980 obhájil na Katedre pracovného práva Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave rigoróznú prácu a získal titul JUDr. O sedem rokov neskôr už ako skúsený pedagóg na tej istej vysokej škole obhájil svoju kandidátsku dizertačnú prácu a získal vedeckú hodnosť kandidáta vied CSc.

Náš oslávenec stál pri zrode Akadémie Policajného zboru v Bratislave a bol nielen kmeňovým členom pedagogického zboru, ale stal sa prvým predsedom Akademického senátu Akadémie Policajného zboru v Bratislave. Počiatky fungovania tejto vysokoškolskej štátnej inštitúcie boli nerozlučne späté s jeho angažovanosťou pri tvorbe základnej študijnej a pracovnej dokumentácie.

V roku 1995 sa na krátky čas rozlúčil s pedagogickou činnosťou, keď vykonával funkciu generálneho riaditeľa Sekcie personálnych a sociálnych činností Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, aby sa v roku 1997 vrátil späť do pedagogického procesu na Akadémii Policajného zboru v Bratislave. Jeho činnosť aktívna a záujem o vlastný odborný rast sa prejavili aj úspešnou habilitáciou a získaním vedecko-pedagogického titulu docent v roku 2000.

Prirodzená autorita nášho oslávenca v pracovnom kolektíve, jeho invenčné a kreatívne schopnosti organizátora i rešpekt plodného publicistu a odborníka v oblasti pracovného práva sa odrazili v tajných voľbách v januári 2003, keď bol Akademickým senátom Akadémie Policajného zboru v Bratislave zvolený za rektora tejto ustanovizne. Hneď od počiatku prvého funkčného obdobia sa naplno prejavili a rozvinuli jeho manažérske schopnosti ku prospechu celého kolektívu, ktorý viedol. Akadémia Policajného zboru v Bratislave sa stala uznávanou vedecko-pedagogickou ustanovizňou, ktorej popularita postupne rástla, čo sa odzrkadľilo aj na sústavne sa zvyšujúcich počtoch uchádzačov o štúdium. Nesporne aj jeho zásluhou Akadémie Policajného zboru v Bratislave zaznamenala mimoriadne úspešný a intenzívny rozvoj zahraničných vzťahov.

Jeho integrácie pôsobenie i starostlivosť o pozitívne medzilidské vzťahy širokého kolektívu zamestnancov sa odrazili aj v znovuzvolení nášho oslávenca do funkcie rektora, ktoré bolo potvrdené prezidentom republiky jeho vymenovaním 22. januára 2007 a od 1. februára 2007 až po dnešok túto funkciu vykonáva. Predovšetkým jeho zásluhou v júni 2009 bol úspešne zavýšený náročný proces akreditácie Akadémie Policajného zboru v Bratislave, a to tak, že jej bola priznaná akreditácia vo všetkých troch stupňoch vysokoškolského štúdia, akreditácia pre habilitačné i inauguračné konanie v študijnom odbore „bezpečnostnoprávna ochrana osôb a majetku.“ Škola tým úspešne obhájila vysoký kredit vzdelávacej inštitúcie, ktorý aj usilovnou prácou rektora nadobudla v ostatných rokoch druhého decénia 21. storočia.

Náš oslávenec však nevynechal napriek bohatým manažérskym povinnostiam ani potrebnú prácu na sebe samom a rozvoji svojho edukačného potenciálu. Podieľal sa naďalej na prednáškovej a najmä publikačnej činnosti, vydal niekoľko monografií, učebníc i vysokoškolských skript. Je vedúcim riešiteľského kolektívu pre spracovanie vedeckej úlohy, je členom siedmich vedeckých rád vysokých škôl v Slovenskej republike, ale aj v zahraničí. V doktorandskom štúdiu nezabúda na svojich doktorandov, pravidelne pôsobí ako vedúci alebo oponent záverečných alebo diplomových prác. Okrem toho pôsobí aj ako predseda jednej z rigorózných komisií.

Komplexné posúdenie jeho doterajšej činnosti pedagóga, ale aj manažéra sa pozitívne odrazilo i úspešným absolvovaním inauguračného konania a v januári 2008 bol prezidentom republiky vymenovaný za vysokoškolského profesora. V septembri toho istého roku bol prezidentom republiky vymenovaný do hodnosti generála.

I v osobnom rodinnom živote má náš oslávenec pevnú oporu v usporiadanom manželstve, jeho dve deti sú už samostatné a nežijú s ním v spoločnej domácnosti.

Z tohto krátkeho a často strohého výpočtu míľnikov jeho života vidno, že jeho životná púť je o bohatosti žitia, o pozitívnych brázdach, ktoré vyryl do siločiar svojho okolia a ľudí v ňom pôsobiach. Tak ako vo svojej promočnej reči zdôrazňuje, že konať dobro sa vypláca, naplňa aj svoj život týmto krédom a všetci, ktorí ho poznajú, mu iste želajú ešte veľa plodných a pekných chvíľ, ktorými doteraz dláždil svoju životnú púť.

Milan Šmátrala